

Lëvizja Hogares Nuevos dhe famullitë II

“Ju jeni: »Fis i zgjedhur, meshtari mbretërore, komb i shenjtë, popull të cilin Hyji e fitoi për vete” (1Pj. 2,9)

“Jezusi i thirri nxënësit e vet e prej tyre zgjodhi dymbëdhjetë” (Lk. 6,13)

At. Rikardo E. Façi

Vazhdojmë këtu me temën e letrës së mëparshme: marrëdhëniet që duhet të ekzistojnë midis Famullisë dhe Lëvizjes Hogares Nuevos. Kjo është pjesa e dytë, e cila është e lidhur me pjesën e parë dhe nuk mund të ndahet prej saj. Tema është veprimi konkret i veprës Hogares Nuevos brenda famullisë.

Të gjithë ata që përbëjnë jetën e famullisë marrin pjesë në priftërinë e Krishtit, edhe pse në mënyra të ndryshme.

Nga njëra anë, ekziston priftëria e përbashkët e të gjithë besimtarëve, e cila është një pjesëmarrje reale në priftërinë e Krishtit. Kjo është një karakteristikë thelbësore e Popullit të Ri të Zotit. “Ju jeni fis i zgjedhur, meshtari mbretërore, komb i shenjtë, popull të cilin Hyji e fitoi për vete...” (1Pj 2,9); “Ai na bëri Mbretëri, priftërinj për Hyjin, Atin e vet” (Zb 1,6); “Ti i bëre për Hyjin tonë mbretëri dhe priftërinj” (Zb. 5,10)... ata do të jenë priftërinjtë e Hyjit dhe të Krishtit dhe bashkë me Të do të mbretërojnë” (Zb. 20,6). Priftëria e përbashkët do të thotë se populli i krishterë është zgjedhur nga Zoti si urë lidhëse me njerëzimin dhe i takon çdo besimtarit të shartuar në këtë popull.

Ekziston edhe priftëria mbarështuese, e cila është rezultat i një zgjedhjeje, me një thirrje specifike: “Jezusi i thirri nxënësit e vet e prej tyre zgjodhi dymbëdhjetë” (Lk 6,13). Falë priftërisë mbarështuese, besimtarët janë të vetëdijshëm për priftërinë e tyre të përbashkët dhe e përditësojnë atë (krh. Ef 4,11-12) Prifti u kujton atyre se ata janë populli i Zotit dhe i mundëson për të kushtuar “fli shpirtërore” (Krh. 1Pj. 2, 5), me anë të së cilës vetë Krishti na bën një dhuratë të përjetshme për Atin. (krh. 1Pj. 3,18). Pa praninë e Krishtit, të përfaqësuar nga prifti, udhërrëfyes sakramental i bashkësisë, kjo nuk do të ishte një bashkësi e plotë kishtare.

Priftëria e përbashkët e besimtarëve bazohet në karakterin e pagëzimit. Nga ana tjetër, priftëria mbarështuese bazohet në karakterin e vulosur nga sakramenti i Urdhrit, i cili e përtrajton me Krishtin si prift, dhe e lejon atë, me fuqi të shenjtë, të veprojë në personin e Krishtit Krye, për të kremtuar Sakrificën Eukaristike dhe për të falur mëkatet.¹

Papa Françesku ka shkruar parathënien e një libri të Etërve Ferdinando Kampana dhe Valentino Natalini, provincialë françeskanë të provincës italiane të Le Marche. Në këtë libër ata flasin për jetën rregulltare dhe Papa thekson rëndësinë e të gjitha gjendjeve të jetës (priftërinjtë, rregulltarët dhe laikët) për ta bërë “Kishën, një shtëpi dhe shkollë bashkimi dhe vëllazërimi në popullin e vetëm të Zotit”. Kjo na ndihmon të kuptojmë se askush nuk e ndërton Kishën vetëm, por në bashkësi.² Nën dritën e këtyre mësimëve ne bëjmë reflektimin tonë.

Janë tre pika shumë të rëndësishme në marrëdhënien e Lëvizjes me një famullitë. Së pari, lëvizja Hogares Nuevos mund të kontribuojë, ndër të tjera, me një përshtirje, fryt i një karizmi konkret të dhënë nga Zoti. Së dyti, famullia i ushqen anëtarët e Hogares Nuevos me sakramentet, me Fjalën, veçanërisht në Eukaristinë e së Dielës. Shumë njerëz kërkojnë praninë e priftërinjve të Hogares Nuevos për t'u kujdesur për komunitetet e Lëvizjes. Kjo është një kërkesë e vlefshme për sa i përket përshtirjes që na bashkon. Por Hogares Nuevos nuk mund të zëvendësojë atë që mund të japë famullia. Ajo ka të gjithë elementët e nevojshëm për rritjen shpirtërore dhe sakramentale. Për shembull: është një keqkuptim nëse një prift i Hogares Nuevos në kohën kur viziton një komunitet, organizon një adhurim eukaristik. Edhe pse adhurimi është diçka e mrekullueshme, ajo tashmë është në dorën e besimtarëve në jetën e famullisë. Prifti i Hogares Nuevos është i nevojshëm për të ndriçuar nga karizma e tij dhe për të ndihmuar në zgjidhjen, për shembull, çështjet e rrugës së këmbënguljes, jetës së bashkësisë së anëtarëve të Veprës, problemet dhe sfidat martesore dhe familjare, futjen e Hogares Nuevos në jetën e Kishës, ndër të tjera. Adhurimi do të kishte kuptim brenda një tërheqjeje e Hogares Nuevos, por jo në një vizitë të thjeshtë në një komunitet. Së treti: është e nevojshme që anëtarët e Veprës të ndërjegjësohen se duhet të angazhohen për një apostullati konkret, qoftë bashkësi apo individualisht, në famulli, sepse është e drejtë që nëse kemi marrë, duhet edhe të japim. Sigurisht, secili sipas masës së rritjes së tij shpirtërore. Kjo ndihmon për të pasur një mendje të gjerë në jetën kishtare, në mënyrë që të mos mbyllemi në gabimin e të besuarit se lëvizjet janë si “kapela private”, një rrezik shumë aktual sepse jetojmë në një shoqëri plot individualizëm.

Për këtë, është shumë e rëndësishme që famullitari të jetë si një drejtues orkestre, i cili me durim gjeneron bashkësi midis karizmave dhe grupeve të ndryshme, ashtu si në një orkestër harmonizohen zërat dhe instrumentet e ndryshme.

Për ta arritur këtë, është shumë e rëndësishme që famullitari të jetë si një drejtues orkestre, i cili me durim gjeneron bashkësi midis karizmave dhe grupeve të ndryshme, ashtu si në një orkestër harmonizohen zërat dhe instrumentet e ndryshme.

Sigurisht, kjo nuk është gjithmonë e mundur, si në çdo kohë. Kështu mund ta shohim në sfidat e Shën Jozef Broçero³ në fillim të shekullit të 20-të, duke iu referuar praktikës së ushtrimeve shpirtërore të promovuara nga jezuitët: “Praktika e ushtrimeve u përhap në të gjithë rajonin malor, por ra për shkak të mungesave të

priftërinjve ose për shkak se disa prej tyre nuk vepruan sa duhet. Kur At. Broçero mbërriti në ato vende, ai donte ta rigjallëronte atë veprimtari shpirtërore".⁴ Si në këtë rast, ne e dimë se si ndikon mungesa e priftërinjve dhe mungesa e angazhimit serioz, por ka edhe njerëz që përpiqen t'i japin gjallëri famullisë dhe në rastin tonë t'i japin gjallëri kujdesit baritor konkret të çifteve dhe familjeve. Por asnjë situatë, sado e vështirë të jetë, nuk na lejon të jemi një Vepër pa bashkim kishtar. Është gjithashtu detyra jonë të ndihmojmë, respektojmë dhe promovojmë unitetin e Kishës. Kjo vlen edhe për famullitë dhe dioqezat që nuk kanë unitet dhe hapje ndaj Kishës dhe lëvizjeve që vijnë nga Shpirti Shenjt.

Në këtë kuptim, anëtarët e lëvizjes, duke qenë fryt i Shpirtit Shenjtë, duhet të veprojnë si të tillë, duke njohur lëvizjet dhe veprat e tjera kishtarë, të cilat, pasi u miratuan nga Kisha, u njohën si fryt i të njëjtit Shpirti Shenjtë. Është e rëndësishme të jemi gjithmonë të hapur.

Në një renditje tjetër, mund të pyesim veten për rreziqet që ekzistojnë në rast se famullitari i përket një lëvizjeje, siç është rasti me disa priftërinj të Veprës sonë. Përkatësia e një lëvizjeje me siguri do të jetë një burim pasurimi shpirtëror për vetë famullitarin, gjë që do të shfaqet në veprimet e tij baritore në dobi të gjithë famullisë. Por megjithatë ai duhet t'i kushtojë vëmendje që lëvizja së cilës i përket të mos bëhet monopol i veprimtarive të famullisë, që të mos mbyllet në vetvete duke menduar se është e vetmja Lëvizje e dobishme, por që ai të hapet ndaj të gjitha shfaqjet e Shpirtit Shenjt pa diskriminuar askënd.

Ne duhet të kujtojmë gjithmonë lirinë e besimtarëve. Natyrisht, liria e besimtarëve ka kufirin e saj në detyrimin për të jetuar në bashkësi me Kishën, konkretisht në famulli. Liria dhe bashkimi nuk kundërshtohen, por janë dy kërkesa të njëkohshme dhe harmonike të jetës kishtarë. Për këtë arsye, duhet të themi se uniteti i famullisë nënkupton lirinë e besimtarëve. Mungesa e lirisë nuk ndihmon në ndërtimin e bashkimit, por përkundrazi është shkak për ndarje.

Shpirti i përkatësisë ndaj Veprës dhe e futjes së pjekur në famulli varet kryesisht nga dëshmia dhe kapaciteti drejtues i çiftit koordinues të komunitetit të Lëvizjes. Ai është kreu i dukshëm i Hogares Nuevos në famulli. Le të ndihmojmë në ndërtimin e komuniteteve tërheqëse që ndihmojnë në "bashkësinë e komuniteteve" që është famullia, për këtë është thelbësor formimi i laikëve.

Lutja

O Zot Jezus, Kryepriift i amshuar,
pranoje ofertën e përlulur të famullitarit tonë të dashur,
që në misionin e tij baritor të shpallë mëshirën tënde të pafund.
Jepi atij forcë në orët e errëta të jetës,
ngushëlloje në lodhjen e shërbesës që Ti, o Jezus, i ke besuar,
në mënyrë që, në bashkësi me Ty, ta kryejë atë me besnikëri dhe dashuri.
Zot, Bari i mirë, bëje besnik ndaj grigjës që i ke besuar.
Bëj që ai të jetë në gjendje të na udhëheqë gjithmonë me durim, butësi,
vendosmëri dhe dashuri, veçanërisht për të sëmurët,
për të vegjlit, për të varfërit, për mëkatarët.
Që së bashku me Kryqin tënd, ai marrtë pjesë në Veprën tënde shëlbuese në ushtrimin e shërbesës së tij
dhe që të ndjejë afërsinë tënde në çdo kohë të jetës së tij,
në lutje dhe në veprim, në gëzim dhe në dhimbje, në lodhje dhe në pushim.
Ne dëshirojmë që ai, me kufijtë e tij dhe me të qenit mëkatar si ne,
të ruajë gjithmonë vullnetin për të qenë i shenjtë
dhe që Maria, Nëna Jote, ta udhëheqë atë nën mbrojtjen e saj amtare,
drejt bashkimit me Ty, që je krye e bari,
ashtu siç kërkohet nga ministria e famullitarit.
Amen.⁵

Puna Martesore

- 1.- A jemi të vetëdijshëm se prania jonë në famulli është e rëndësishme?
- 2.- A marrim pjesë në Eukaristinë e së Dielës? Nëse nuk e bëjmë, a është për shkak të problemeve specifike? Apo kërkojmë justifikime? Apo duhet të rritemi në besim?
- 3.- A e vlerësojmë famullitarin tonë? A e ftojme ta ndajë me familjen tonë? A lutemi për të?

Puna Shtyllë

- 1.- A e kemi të qartë kuptimin e priftërisë së përbashkët dhe priftërisë mbarështuese?
- 2.- Çfarë angazhimi apostolik si Lëvizje Hogares Nuevos kemi marrë në famulli?
- 3.- Si ta sjellim karizmën dhe përshtetësinë e Hogares Nuevos në famulli??

Shenimet: 1.- Krh. Kongregata për Klerin, "Prifti, Bariu dhe Udhërrëfyesi i Komunitetit të Famullisë", Nr. 6; 2.- Krh. "Si kripë dhe maja - Shënime për një teologji të Jetës së Kushtuar të Kishës", Shtëpi botuese Vatikane, Maj 2021; 3.- Shën Jozef Gabriel i Ruzares Broçero, prift i Arqidioqezës së Kordovës, Argjentinë, famullia e tij kishte një sipërfaqe prej rreth 100 km. për 100 km; 4.- Efraín U. Bischoff, "Prifti Broçero", Shtëpi botuese "El Emporio", Kordoba 2013, fq. 85; 5.- Krh. Kongregata për Klerin, "Prifti, Bariu dhe Udhërrëfyesi i Komunitetit të Famullisë", Nr. 30.